

РЕШЕНИЕ

№ 26357

гр. София, 09.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 26.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **1412** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 190, ал.6 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на В. Г. Г. от [населено място] чрез пълномощника му – адв. Новоселска – АК – Б. срещу Заповед № РНИ23-РД09-608/28.12.2023 г. на Кмета на район „Нови Искър” - СО, с която възмездно и срочно, до прилагане на действащата улична регулация по о. т. 439 и о. т. 440 се прокарва временен път през чужд поземлен имот с идентификатор 00357.5347.889 за обслужване на УПИ XII-727, кв. 28, ПИ с идентификатор 00357.5347.55 по КККР [населено място], по подадено заявление с вх. № РНИ23-ГР94-622/09.05.2023 г. от И. Б. Б..

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на обжалваната заповед, поради противоречието ѝ с материалния закон. Твърди се, че в приложената към заповедта скица – проект не били заложени параметрите на трасето, т.е. размерите на улицата, широчината, не бил фиксиран и точен начален момент.

В съдебните заседания, проведени по делото, жалбоподателят се представлява от пълномощника си - адв. Новоселска. Последната в дадения ход по същество поддържа жалбата и отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени оспорения административен акт. Аргументи в тази насока развива в представени писмени бележки. Претендира присъждане на направените в производството разноски, за които представя списък.

Ответникът – Кмет на район „Нови Искър” - СО, редовно призован, се представлява от юрк. М., която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана,

а заповедта да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и не възразява срещу размера на адвокатско възнаграждение, претендираното от страна на процесуалния представител на жалбоподателя.

Заинтересованата страна – И. Б. Б., редовно призован, не се явява, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София - град, след като обсъди и прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало въз основа на заявление № РНИ23-ГР94-622/09.05.2023 г., подадено от И. Б. Б. до кмета на Столична община, район „Искър“ с искане да бъде издадена заповед за прокарване на временен път през ПИ с идент.00357.5347.888 и ПИ с идент. 00357.5347.889 с цел осигуряване на достъп до УПИ XII-727, кв.28, ПИ с идент. 00357.5347.55 по КKKP на [населено място], кв.К.. Към заявлението са представени необходимите документи, а именно нотариален акт за собственост, скица от АГКК, експертна оценка за определяне пазарната стойност на обезщетението, нотариално заверени уведомителни писма и разписки.

Заявлението е разгледано в т. 2 от Протокол № 4/28.06.2023 г. на Комисията за определяне на трасе за достъп до имоти по процедури за учредяване право на преминаване и прокарване на временен път, назначена със Заповед № РНИ23-РД09-330/18.08.2023 г. на Кмета на Столична община, район „Искър“. Видно от съставения протокол Комисията е решила, че следва да се конкретизира искането по чл.190 от ЗУТ за прокарване на временен път; да се представи експертна оценка по чл.191, ал.1 и ал.2 от ЗУТ и да се изготвят самостоятелни оценки на засегнатите имоти от временния път.

С писмо от 05.07.2023 г. на заявителя е било изпратено копие –извадка от протокол № 4/28.06.2023 г. от проведеното заседание на комисията по чл.210, ал.2 от ЗУТ.

На 18.10.2023 г. се е провело ново заседание на Комисията, като видно от съдържанието на съставения протокол № 6, по т.2 от същия е приета представена експертна оценка от лицензиран оценител за определяне пазарната стойност на обезщетението за правото на осигуряване на транспортен достъп през ПИ с идент.00357.5347.888 и ПИ с идент. 00357.5347.889 със засегната обща площ от 227 кв.м. до до УПИ XII-727, кв.28, ПИ с идент. 00357.5347.55 по КKKP на [населено място], кв.К..

ПИ с идент.00357.5347.888 със засегната площ от 84 кв.м. Обезщетението е на стойност 151 лева.

ПИ с идент. 00357.5347.889 със засегната площ от 143 кв.м. Обезщетението е на стойност 256 лева.

Оценката на имота е изготвена от инж.В. Д. – сертифициран оценител на недвижими имоти, притежаващ сертификат №[ЕИК]/14.01.2009 г. от К. на независимите оценители в България.

Комисията е приела, че следва да се издаде заповед за прокарване на временен път, след като бъде внесена определената дължима сума по посочената банкова сметка за чужди средства на Столична община, район „Нови Искър“.

С писмо от 30.11.2023 г. на заявителя е било изпратено копие –извадка от протокол № 6/18.10.2023 г. от проведеното заседание на комисията по чл.210, ал.2 от ЗУТ. Същото

е било получено от И. Б. Б. на 05.12.2023 г.

С писмо от 30.11.2023 г. комисията е уведомила заинтересованите лица – Ц. В. Г. и В. Г. Г. (собственици по кадастрален регистър на ПИ 00357.5347.889 с нот.акт № 158, том XV, дело № 1857 от 12.07.1995 г.) за взетото решение за прокарване на временен път.

Срещу решението на Комисията за прокарване на временен път не са постъпили възражения.

Въз основа на събраните по преписката доказателства и решенията на комисията кметът на СО, район „Нови Искър“, е издал процесната Заповед № РНИ23-РД09-608/28.12.2023 г., с която на основание чл.44, ал.1, т.9 от ЗМСМА, Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на Кмета на Столична община и чл.190, ал.6 от ЗУТ във вр.чл.210 от ЗУТ и Решение по т.2 от Протокол № 6/18.10.2023 г. на комисията по чл.210 от ЗУТ при СО, район „Нови Искър“, е наредил възмездно и срочно, до прилагане на действащата улична регулация по о.т.439 и о.т.440 прокарване на временен път през поземлен имот с идентификатор 00357.5347.889 по КККР осигуряване на достъп до ПИ 00357.5347.55.

В заповедта е посочено, че правото на временен път ще се осъществява през ПИ 00357.5347.889 идентичен с част от [улица] с площ 143 кв.м., съгласно приложена комбинирана скица от правоспособно лице инж. И. П., неразделна част на заповедта.

В заповедта е указано, че същата следва да се съобщи на заинтересованите страни по реда на АПК, като са посочени редът и срокът за нейното обжалване.

Заповедта е съобщена на заявителя на 19.01.2024 г., а на Ц. В. Г. и В. Г. Г. – на 08.01.2024 г., видно от приложените към материалите на делото известия за доставяне.

Като доказателство по делото е прието заключение от вещото лице инж. А. А. на назначената съдебно-техническа експертиза /л. 117-122 от делото/, което не е оспорено от страните и се кредитира от съда като компетентно изготвено и даващо обоснован отговор на поставените въпроси.

Вещото лице дава заключение, че съгласно приложените писмени доказателства - нот. акт № 158, том XV, дело № 1857 от 1995 г., жалбоподателят В. Г. Г. е съсобственик на 1/4 ид.част от ПИ 728 с площ от 1415 кв.м., за който са отредени УПИ VIII-728 с площ от 560 кв.м. и УПИ VII-728 с площ 515 кв.м.

ПИ с идентификатор 00357.5347.889, целият с площ от 143 кв.м. е част от имот с пл. № 728 от кв.28 м. [населено място]- кв. К..

ПИ с идентификатор 00357.5347.889, целият с площ от 143 кв.м., съставляващ съгласно действащия ПУП-ЗРП от 1984 г. част от [улица]- о.т. 440.

Действащия ПУП -ЗРП на [населено място], кв. К. е одобрен със Заповед № РД50-09-234/12.06.1984 г. на главния архитект на С., съгласно който план е предвиден тупик с о.т. 439- о.т. 440 в кв.28. Със Заповед № РД-09-348/10.11.2003 г. е одобрено ЧИЗРП за изменение на границите на УПИ II-486, III-484, X-485,726, IX-484,727 и X-726 от кв.28, но без промяна по отношение на [улица]- о.т. 440.

Видно от графичната част на ПУП-ПР от 1984 г. [улица]в участъка до кв.28 е с напречен профил с ширина 8,50 м., с ширина на уличното платно 5 м. и два тротоара, съответно с ширина 2,0 м. от юг и 1,5 м. от север.

[улица]в участъка до кв.28 е с напречен профил с ширина 10,00 м., с ширина на уличното платно 6 м. и два тротоара, съответно с ширина 2,0 м. от изток и 2,0 м. от запад.

Улица- Т. с о.т. 439- о.т. 440 в кв.28 е с ширина 3,5 м., като при о.т. 440 има уширение. Улица- Т. с о.т. 439- о.т.440 е с дължина 67 м. и ширина 3,5 м. по действащия ПУП на [населено място], кв. К. и обслужва УПИ VIII-728, УПИ IX-727, УПИ X-726, УПИ XII-727 и УПИ XIII-729 от кв.28.

-УПИ VIII-728 е с площ от 580 кв.м. и с достъп от улица - тупик с лице 23 м. - същият е собственост на жалбоподателя.

-УПИ IX-727 е с площ от 308 кв.м. и с достъп от улица - тупик с лице 22 м.

-УПИ X-726 е с площ от 699 кв.м. и с достъп от улица - тупик с лице 7,90 м.-8,00 м.

-УПИ XII-727 е с площ от 418 кв.м. и с достъп от улица-тупик с лице 21,50 м.

- УПИ XIII-729 с площ от 404 кв.м. и с достъп от улица - тупик с лице 22,40 м.

Съгласно действащия ОУП на [населено място] приет с Решение № 697 от протокол 51/19.11.2009 г. на СОС и Решение № 960/16.12.2009 г. на Министерски съвет, процесните поземлени имоти предмет на СТЕ, попадат в устройствена зона „Жм“ - жилищна зона, с преобладаващо малкоетажно застрояване.

ПИ с идентификатор 00357.5347.889 с площ от 143 кв.м. представлява началото на задънена улица (тупик) и ограничава достъпа на автомобили по нея. Ако задънената улица (тупик) премине през съседен имот от към [улица], то за да се обслужват всички урегулирани имоти, а именно: УПИ VIII, IX, X, XII и XIII, трябва да бъде с минимална ширина от 4,5 метра, предвид дължината ($48,7+30,56=79,26$ м.), като вещото лице представя графичен вариант на задънена улица (тупик) от към [улица]. При този вариант, площта на тупика е 340,60 кв.м., а по действащия ПУП е 227 кв.м. Оставащата част от УПИ XVII е 374 кв.м., при УПИ X е 593,40 кв.м., а при УПИ IX е 303,60 кв.м., които площи отговарят на изискванията на чл.19 от ЗУТ, но се влошава бъдещото застрояване в УПИ XVIII, УПИ X и УПИ IX, с оглед допустимите устройствени показатели и необходимите отстояния. Ето защо, становището на вещото лице е, че с изменение на ПУП и предвиждане на задънена улица (тупик) от към ул. Космонавт е нарушен принципът по чл. 108, ал. 5 ЗУТ за икономична осъществимост на предвижданията на плана.

При така изложената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в законоустановения срок по чл.215, ал.4 от ЗУТ.

Съобразно изричната разпоредба на [чл. 215, ал. 1 от ЗУТ](#) и [чл. 145, ал.1 от АПК](#) от компетентността на съда е да се произнесе по законосъобразността на оспорения административен акт, като провери дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Според [чл. 190, ал. 6 от ЗУТ](#), компетентен орган по издаването на обжалваната заповед е Кметът на Общината. Оспорената в настоящото съдебно производство заповед е подписана именно от последния. Ето защо, съдът приема, че административният акт е издаден от компетентен орган в рамките на законовите му правомощия.

На следващо място, оспорената заповед е издадена в съответствие с изискването за форма и съдържание по смисъла на чл. 59, ал. 2 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаването ѝ.

При служебната проверка за законосъобразност на административния акт не се установиха допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, които да налагат отмяната му, на това основание.

Между страните няма спор, че административното производство е протекло по реда, разписан в [Раздел I, Глава XIII, Част IV от ЗУТ](#) – "Временни пътища", както и относно факта, че за прилежащата територия има действащ ПУП- ЗРП, одобрен със Заповед № РД50-09-234/12.06.1984 г. на главния архитект на С., съгласно който план е предвиден тупик с о.т.439- о.т.440 в кв.28. Впоследствие, със Заповед № РД-09-348/10.11.2003 г. е одобрено ЧИЗРП за изменение на границите на УПИ II-486, III-484, X-485,726, IX-484,727 и X-726 от кв.28, но без промяна по отношение на [улица]- о.т. 440.

Разпоредбата на [чл. 190, ал. 6 от ЗУТ](#) предвижда, че временни пътища се прокарват въз основа на писмен договор между заинтересуваните собственици на поземлени имоти с нотариална заверка на подписите, а при липса на съгласие – въз основа на заповед на кмета на общината. По делото липсват доказателства, че между заинтересуваните собственици на ПИ е постигнато съгласие за прокарване на временен път, преди да бъде издадена процесната заповед, като образуването на настоящото съдебно производство е индicia за несъгласие на съсобственика на ПИ 728, за който са отредени УПИ VIII-728 с площ от 560 кв.м. и УПИ VII-728 с площ 515 кв.м., с прокарването на такъв път.

Съгласно чл.190, ал.2 от ЗУТ временни пътища се прокарват в урегулирани части на населени места и селищни образувания, за които ще се създават нови подробни устройствени планове, както и в неурегулирани още части, включени в общ устройствен план. Според [алинея 3 на чл. 190 от ЗУТ](#) временните пътища трябва по възможност да следват новите улици по подробния устройствен план, съответно улиците по проектоплана или по извършените проучвания. Временните пътища се прокарват по такъв начин, че да не засягат заварени сгради и постройки, както и дълготрайни декоративни дървета.

Съдът кредитира с доверие изслушаното заключение на СТЕ, според което прокарания временен път през поземлен имот с идентификатор 00357.5347.889 за обслужване на УПИ XII-727, кв. 28, ПИ с идентификатор 00357.5347.55 по КKKP [населено място], е най-благоприятният вариант, с който се постига целта на закона и се засяга в най-малка степен правото на собственост върху обслужващите имоти. От експертното заключение, по категоричен начин се установяват и размерите на задънената улица (тупик) – дължина 67 м. и ширина 3,5 м.

Заключението на вещото лице е категорично, че предложеното в заповедта трасе на временен път се явява най-икономичният и целесъобразен възможен вариант, като но никакъв начин не се влошават параметрите на застрояване на съсобствените на жалбоподателя УПИ VII и УПИ VIII. Експертното заключение обоснова опровергава твърдяното от жалбоподателя, че „е по –пряко и не се засягат съществено имуществените интереси на собствениците“, ако предвидената задънена улица е от към [улица]. При сочения от жалбоподателя вариант на задънена улица, не само се увеличава площта и дължината на тупика, но се намалява площта на УПИ VIII, УПИ X и УПИ IX и се влошава бъдещото застрояване в тях, с оглед допустимите устройствени показатели и необходимите отстояния. По този начин се нарушава принципът установен в нормата на чл.108, ал.5 от ЗУТ.

Ето защо, съдът намира възраженията в жалбата за неправилно приложение на материалния закон, за неоснователни.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че са спазени изискванията на [чл.6 от АПК](#), който гласи, че когато с административния акт се

засягат права или се създават задължения за граждани или организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Според [чл.6, ал. 4 от АПК](#), при наличие на две или повече законосъобразни възможности органът е длъжен при спазване на ал. 1, 2 и 3 на същия член да избере тази възможност, която е осъществима по най-икономичния начин и е най-благоприятна за държавата и обществото. В настоящия случай, това е сторено от административния орган, при минимално засягане на правата на заинтересованите лица.

Гореизложените мотиви обосновават извода за законосъобразност на оспорената заповед, като постановена в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на материалния закон, както и в съответствие с целта на закона. Не е налице нито едно от основанията за отмяна на заповедта по смисъла на [чл. 146 от АПК](#).

При този изход на правния спор, основателна е претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Ето защо, в негова полза следва да се присъди такова в размер на 100.00 (сто) лева, определено на основание чл.24 от Наредбата за правната помощ във вр. чл.37, ал.1 от ЗПП.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 29 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Г. Г. срещу Заповед № РНИ23-РД09-608/28.12.2023 г., издадена от Кмета на район „Нови Искър" – СО.

ОСЪЖДА В. Г. Г., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община сумата от 100 (сто) лева, представляваща съдебни разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

СЪДИЯ: